

**Громадська організація
«Південна фундація педагогіки»**

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ РОБІТ
учасників міжнародної
науково-практичної конференції**

**«ПСИХОЛОГІЯ І ПЕДАГОГІКА
НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ НАУК:
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ»**

15–16 грудня 2017 р.

**Одеса
2017**

УДК 159.9+37.01(063)
П 68

П 68 Психологія і педагогіка на сучасному етапі розвитку наук: актуальні питання теорії і практики: Збірник наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції 15–16 грудня 2017 р., м. Одеса). – Одеса: ГО «Південна фундація педагогіки», 2017. – 192 с.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 159.9+37.01(063)

© Автори статей, 2017
© Південна фундація педагогіки, 2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Власенко С. В. ВПЛИВ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСОБИСТІСТЬ ДОШКІЛЬНИКІВ	9
Головешка Р. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМІННЯ ЮНАКІВ ПОНЯТТЯ БЕРЕЖЛИВОСТІ	12
Білоус Р. М., Деркач М. А. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ	15
Дика Ю. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ	17
Жарчинська Ю. Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ТРИВОЖНОСТІ У ПЕРІОД РАННЬОЇ ЮНОСТІ	20
Капустян М. А. ЗМІНИ СОЦІАЛЬНИХ СТЕРЕОТИПІВ УКРАЇНЦІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	23
Мар'яненко Л. В. ДІЯЛЬНІСНА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ І ВИДИ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ	26
Плохута Н. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ВІДЧУЖЕННЯ В СФЕРІ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАЦІ	29
Поліщук О. Р. СУЇЦИД ЯК ПСИХОСОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ	31
Семко В. А. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ	34
Степаненко М. І. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ОСОБИСТОСТІ	38
Шевченко О. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОВІРИ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО СЕБЕ ТА ДО ІНШИХ	41
Яценко Т. С., Амурова Я. В., Манжара С. О., Галушко Л. Я., Полянничко О. М. ГЛИБИННО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ СУЧАСНОЇ ПІДГОТОВКИ ПСИХОЛОГА	45

СЕКЦІЯ 2. ПСИХОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Мешко Г. М., Затильна С. С.
УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ
ПСИХОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТЬОГО СЕРЕДОВИЩА
ЯК АСПЕКТ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТЬОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ 49

Настояща У. В.
ПСИХОЛОГІЧНА МОДЕЛЬ
ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРАЦІВНИКА ДЕРЖАВНОЇ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ 52

Поліснюк А. Ю.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ
У ВІЙСЬКОВИХ ПІДРОЗДАХ 55

СЕКЦІЯ 3. ПЕДАГОГІЧНА ТА КОРЕКЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Брушневська І. М.
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ
КОМУНІКАТИВНОГО КОМПОНЕНТА
МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ П'ЯТОГО РОКУ ЖИТТЯ
ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ 58

Вовченко Г. О.
ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК
СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З СИНДРОМОМ
ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНІСТЮ 61

Hladushyna R. M.
THE ROLE OF POSITIVE EMOTIONS
IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES 63

Кулешова О. В.
УМОВИ УСПІШНОЇ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ
У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ 66

П'ятигорець Н. В.
КОРЕКЦІЯ ЕМОЦІЙНО-ПОВЕДІНКОВИХ РОЗЛАДІВ У ДІТЕЙ
МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ АРТ-ТЕРАПІЇ 69

Скляньська О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ
У НЕМОВЛЯТ ТА ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ГРУПИ РИЗИКУ 72

Яблонський А. І.
Я-КОНЦЕПЦІЯ ВИПУСКНИКА ШКОЛИ ЯК ПРЕДМЕТ-ПАРАМЕТР
ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ 75

СЕКЦІЯ 4. ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ТА ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК ПЕДАГОГА: ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Льчишин Н. М., Тимняк З. С.
ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА
ТЕХНІЧНОГО ВНЗ 78

Козубенко І. В.
ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ САМОРОЗВИТКУ ПЕДАГОГА 80

Ющенко І. М.
РОЛЬ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТИРІВ ВЧИТЕЛЯ
В УМОВАХ СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН 82

СЕКЦІЯ 5. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МІЖЕТНІЧНИХ І МІЖКУЛЬТУРНИХ ВІДНОСИН

Koreneva I. V., Klymenko A. V.
PECULIARITIES OF INTERACTION OF INTERCULTURAL
COMMUNICATION OF TEACHER AND FOREIGN STUDENT 86

Присакар В. В., Палилюк О. М., Гуменюк І. М.
ЕТНОКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА
У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ
В УМОВАХ ПОЛІЕТНІЧНОГО РЕГІОНУ 88

СЕКЦІЯ 6. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Стельмах Н. В., Драговцева Ю. Д.
РОЛЬ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У РОЗВИТКУ ДІТЕЙ
З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ У СПАДЩИНІ
В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО 92

Літвінчук С. Б.
МОДЕЛЮВАННЯ ЗМІСТУ ТА ОНОВЛЕННЯ ЦІЛЕЙ
НАВЧАННЯ ТЕХНІЧНИМ ДИСЦИПЛІНАМ У ВИЩІЙ ШКОЛІ 95

Лук'янчук-Арутюнян Я. А.
РОЛЬ АНАЛІТИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ
У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ 98

Опалюк Т. Л.
РЕФЛЕКСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ:
КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ 100

Орлов А. В.
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ
ХАРКІВСЬКОЇ ШКОЛИ-ІНТЕРНАТ ДЛЯ СЛІПИХ ДІТЕЙ
В 20-Х-30-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ 103

Осадчук С. Ю.
ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ
ДОБРОЗИЧЛИВОГО ОСВІТЬОГО СЕРЕДОВИЩА 106

Палашовська І. С., Савчук О. П. ОСНОВИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ З КРЕСЛЕННЯ В ЗОШ.....	109	Літвінова М. Б. ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО ВСТАНОВЛЕННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ЗВ'ЯЗКІВ МІЖ ПРИРОДНИЧИМИ ТА ФАХОВИМИ ДИСЦИПЛІНАМИ У ТЕХНІЧНИХ ВНЗ.....	139
Поп О. Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ПРИРОДООХОРОННИХ УСТАНОВ У РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КАНАДІ	111	Малихін А. О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНО ЗОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСУ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ.....	141
Самко А. М. ПРОБЛЕМА ГУМАНІЗАЦІЇ ТА ГУМАНІТАРИЗАЦІЇ ОСВІТИ У ПОГЛЯДАХ АКАДЕМІКА С. ГОНЧАРЕНКА.....	113	Павинська Н. А. ВИТОКИ ГУМАНІСТИЧНИХ ІДЕЙ	143
Стельмах Н. В., Суханова А. В. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПЕДАГОГА З ДІТЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ У СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО	116	Петрикін А. С. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ 5-8 КЛАСІВ, ЯКІ МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ ЗОРУ, ЗАСОБАМИ МУЗЕЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ	145
Турукіна О. В., Овчаренко Л. В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	119	СЕКЦІЯ 8. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	
Ченківська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ	121	Дрожик Л. В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ «АКВАРІУМ» НА КУРСАХ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ	148
Шабалдак А. В. УРАХУВАННЯ СПЕЦИФІКИ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ	123	Задорожна Г. С. ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ТА ЙОГО ЦІННІСНО-ПРАВОВА ФУНКЦІЯ	151
Шуть Т. О. ФОРМУВАННЯ ВОКАЛЬНО-МОВЛЕННСВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ВНЗ В УМОВАХ ХОРОВОГО КЛАСУ	126	Карпик Н. В., Новак А. М. СУТНІСНИЙ АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ	154
СЕКЦІЯ 7. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ		Вітковська М. О., Клімішина І. Л. ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	156
Гириловська І. В. МЕТОДОЛОГІЯ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ.....	131	Кокоша А. В. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ	159
Єфімова О. П. АКТУАЛЬНІСТЬ СПІВРОБІТНИЦТВА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І СІМ'Ї В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	132	Кришук І. В., Панчук А. В. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	162
Іванюта О. О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ МОНІТОРИНГУ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ-ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКІВ.....	135	Скуловатова О. В. ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО САЙТУ ВИКЛАДАЧА ВНЗ	164
		Татьянчикова І. В. ТЕХНОЛОГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ В УМОВАХ СПЕЦІАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	167
		Ткачук І. І., Заремба З. Ф., Сусь А. М. ТЕХНОЛОГІЯ КОЛЕКТИВНОГО НАВЧАННЯ	170

Шевченко Л. М. МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	17
--	----

Щербій А. О. ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНА ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	17
--	----

СЕКЦІЯ 9. ПЕРЕХІД ДО БАГАТОРІВНЕВОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Куровська Г. В. РІВЕНЬ МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА У ТРАНСФОРМАЦІЯХ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	17
---	----

Малишева Л. С. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ.....	17
---	----

СЕКЦІЯ 10. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ

Конах Ю. О., Бобер А. О. НОВОВВЕДЕННЯ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	18
---	----

Максимова К. В. НЕОБХІДНІСТЬ МОДЕРНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЗАСОБАМИ ФІТНЕС-КУЛЬТУРИ.....	18
---	----

Шакура Ю. О. ОПТИМІЗАЦІЯ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В КОНТЕКСТІ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	18
--	----

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Власенко С. В.
студентка магістратури
факультету початкового навчання
Національний університет «Чернігівський колегіум»
імені Т. Г. Шевченка
м. Чернігів, Україна

ВПЛИВ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСОБИСТІСТЬ ДОШКІЛЬНИКІВ

Гра – це провідна діяльність дошкільнят. Граючись дитина всебічно розвивається: пізнає світ, здобуває знання, соціалізується, розвиває комунікативні функції естетичний смак, проходить школу моралі і розвиває фізичні якості [1, с. 21]. Особливу роль в організації ігрової діяльності займає педагог. Він є організатором, керівником і наставником для дітей, допомагає розподілити ролі, знаходить індивідуальний підхід і зацікавлює до гри. У грі дитина бере на себе роль дорослого і вчиться долати труднощі, тим самим готує себе до майбутнього [3, с. 145].

У реальному житті дошкільники здебільшого спілкуються з дорослими, а в грі вони взаємодіють насамперед одне з одним. На поведінку дошкільників впливає як партнер по грі – його ставлення до ігрового завдання, інших учасників, так і сама ігрова діяльність, яка потребує від дітей спрямованості одне на одного й актуалізує їх морально-етичні норми взаємодії [2, с. 67].

Взаємодія з однолітками є одним з важливих чинників для формування морально-етичних рис особистості, оскільки не лише наповнює життя дітей новими враженнями, але й є джерелом їхнього власного соціального досвіду. Вона впливає на розвиток подальших стосунків малюків з людьми, які їх оточують. Так, уже з двох років діти вступають у соціальні стосунки між собою: спілкуються одне з одним на зрозумілій для них мові слів і жестів, діляться іграшками, виявляють співчуття, якщо товариш упав або забився тощо.

Таке моделювання має набагато більший вплив на соціальний розвиток дитини, ніж словесні інструкції та повчання. У процесі встановлення ігрових та реальних відносин дитина навчається аргументувати свою позицію, відстоювати свої погляди. Здатність виявляти вольові якості, регулювати свою діяльність, активно виконувати задумане, протистояти іншим у випадку впевненості у своїй правоті є важливою – найважливішою соціальною якістю дитини [3, с. 147]. Користь та позитивний ефект від гри підвищуються, якщо майбутні фахівці будуть цілеспрямовано, систематично й усвідомлено формувати необхідні якості дитини, яка у перші роки життя стрімко розвивається [1, с. 21].

Проблема розвитку ігрової діяльності дітей докладно розглядалась в працях С. Виготського, Р. Р. Калининої, Д. Б. Ельконіна, А. П. Усової та сучасних українських науковців Л. П. Василенко, В. О. Кондратенко, С. Ю. Конопляста, В. Кудикіна, І. С. Марченко, О. Н. Усанової, М. В. Савчин.

of a foreign language since students mostly come with previous positive or negative experiences; sometimes the new learning environment is very different from previous ones.

Emotions trigger changes primarily in cognitive activity. The interplay of emotional experiences together with other external factors language learners are exposed to, to a great extent, can predict the degree of success in language learning. One of the main principles for the development of language awareness that most learners learn best whilst affectively engaged, and when they willingly invest energy and attention in the learning process. The positive emotions widen the scope of attention and cognition, they also increase individuals' coping strategies (Isen, 1990; Fredrickson & Joiner, 2002).

As a result, emotional experience language learners are exposed to and the motivational energy they exhibit during learning go hand in hand (López, 2011). That is to say, the more language learners cultivate positive emotions, the more motivation they will exhibit during language learning process.

Nevertheless, the role of basic emotions in secondary language teaching and learning has been underestimated in both theory and practice. Modern studies have such minimal insight into positive emotions such as enjoyment, happiness, hope, surprise, or pride in the language classroom. Thus, there is the need for increased emphasis and attention on positive emotions in the educational sphere, in particular, in teaching foreign languages.

The present article reports on studies highlighting the beneficial and potential of positive emotions, their implications for language teaching, learning, and communication.

Overview of relevant researches and publications. A lot of articles offer a refreshing perspective of the process of teaching and learning foreign languages, highlighting the diverse ways in which teachers and learners draw on the many positive aspects of the human condition in their development as users of a non-native language. They provide a well-grounded basis for future studies using theoretical perspectives from positive psychology and inspires teaching practices that recognize the human potential to thrive and grow.

Emotions are fundamental to what it means to be human. Their place within psychology seems obvious and central. Yet, oddly enough, the scientific study of emotion has not been consistently present throughout the history of modern psychology (Rosenberg & Fredrickson, 1998, p. 243).

Dörnyei (2009b) emphasized the fact that the neglect of emotions in psychological research has filtered down to these other areas: «Everybody knows the classrooms are venues for a great deal of emotional turmoil, yet affect has been an almost completely neglected topic in educational psychology» (p. 219).

In general, emotions are defined as individual responses to events and experiences involving experiential, physiological, and behavioural activity (Keltner & Ekman, 2000). To date, research into emotions in an educational context is relatively minimal. This reflects the similar neglect into emotional inquiry. In the current educational environment, positive emotions play a pivotal role due to the intensely personal nature of emotions and feelings.

Positive emotions in second language teaching and learning. In much the same fashion as within mainstream psychology and educational psychology, the field of second language learning has also suffered from a lack of understanding of the role of emotions in learning.

Swain (2013) contends that «emotions are the elephants in the room – poorly studied, poorly understood, seen as inferior to rational thought» (p. 205). Nevertheless, the affective side of the learner is probably one of the very biggest influence on second language teaching and learning.

López and Aguilar (2013) emphasize that due to the fact that emotions and feelings involved at every level of the learning process, and particularly in the context of a lan-

guage, the significance of the role that emotional experiences can play should never be underestimated.

Positive emotions have great potential in teaching and learning foreign languages as it does not brush aside the importance of the cognitive element in order to focus on emotions, rather it draws and combines it with cognition in order to observe and study affect.

To sum up the above discussion of positive emotions in second language teaching and learning, it is fair to say that the emotional experiences of learners are significant and diverse and are a major part of their language learning experience.

Conclusion. The findings of the study suggest that there is a need for greater consideration and investigation of language learner emotions in future research as well as in the situated classroom environment. Learners need to experience flow and have fun. Learners who experience more emotions overall in foreign language classroom are more likely to progress. The available evidence suggests that the experience of positive emotions have the ability to produce profound effects on language learners' motivation, learning, and achievements. Thus, the primary responsibility of language teachers is to create learning environments through careful designing and selection of activities.

Hence, secondary language teachers should go beyond a focus on the reduction of negative emotions towards a focus on the enhancement of positive emotions within language learners. Due to the intricate and inseparable relationship, the emotions have with the self, further research in the area will provide and important insight into the emotional profiles of the language learners.

REFERENCES

1. Dörnyei, Z. (2009b). *They psychology of secondary language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
2. Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
3. Fredrickson, B.L., and Joiner, T. (2002). Positive emotions trigger upward spirals toward emotional well-being. *Psychological Science*. Vol. 13, № 2, pp. 172-175.
4. Isen, A.M. (1990). The influence of positive and negative affect on cognitive organization: Some implications for development. In N.L. Stein, B. Leventhal & T. Trabasso (Eds.), *Psychological and biological approaches to emotion* (pp. 75-94). Hillsdale, NS: Lawrence Erlbaum Associates.
5. Keltner, D., and Ekman, P. (2000). Emotion: An overview. In A.E. Kazdin (Ed.), *Encyclopedia of Psychology*. Oxford: American Psychological Association and Oxford University Press.
6. López, H.G.M. (2011). *Emotion and language learning: an exploration of experience and motivation in a Mexican University context*. Ph.D. Thesis. University of Nottingham.
7. López, H.G.M., and Aguilar, A.P. (2013). Emotions as learning enhancers of foreign language learning motivation. *Profile*, 15(1), pp. 109-124.
8. Pekrun, R. (2006). The Control-Value theory of achievement emotions: Assumptions, corollaries, and implications for educational research and practice. *Educational Psychology Review*, 18(4), pp. 315-341.
9. Rosenberg, E.L., and Fredrickson, B.L. (1998). Overview to special issue: Understanding emotions means crossing boundaries within psychology, 2(3), pp. 243-246.
10. Swain, M. (2013). The inseparability of cognition and emotion in second language learning. *Language Teaching*. Vol. 46 (2), pp. 195-207.